

— w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,

— subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Gagbei Faussignaux Vagby zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Yoro przeciwko Radzie

(Sprawa T-146/11)

(2011/C 130/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Claude Yoro (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, Claude'a YORA, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych.

— w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,

— subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Claude'a YORA, zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Robe przeciwko Radzie

(Sprawa T-147/11)

(2011/C 130/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gogo Joachim Robe (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat G. Collard)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, Gogo Joachim ROBE'A, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych.

— w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,

— subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Gogo Joachim ROBE'A zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Mangou przeciwko Radzie

(Sprawa T-148/11)

(2011/C 130/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Mangou (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciele: adwokaci G. Collard i L. Aliot)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że w odniesieniu do strony skarżącej, Philippe'a MANGOU, rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. oraz decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r., opublikowane w dniu 15 stycznia 2011 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie mają podstaw faktycznych.

— w konsekwencji,

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. i decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.,

— subsydiarnie, nakazanie, by nazwisko Philippe'a MANGOU zostało usunięte z wykazów załączonych do ww. rozporządzenia i ww. decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-137/11 Guiai Bi Poin przeciwko Radzie lub do nich podobne

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2011 r. — Gobierno de Aragón i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-150/11)

(2011/C 130/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gobierno de Aragón (Aragón, Hiszpania), Principado de Asturias, Junta de Castilla y León (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, E. Echeverría Álvarez, M. López Garrido, adwokaci)

Strona pozwana: Rada

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1 lit. a), b) i f), art. 3 ust. 3 i art. 7 ust. 2 i 3 decyzji Rady 2010/787/UE oraz

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie

pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla (2010/787/UE)

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych i w rezultacie naruszenia art. 194 TFUE.

Decyzja jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie okoliczności faktycznych z uwagi na to, że uznaje, iż niewielki udział dotowanego węgla w ogólnym koszyku energetycznym nie uzasadnia dalszego utrzymywania takich dotacji w celu zabezpieczenia dostaw energii w Unii. Ze względu na popełnienie tego błędu zaskarżona decyzja nakłada środki naruszające jeden z celów polityki energetycznej ustanowionych w art. 194 TFUE, który w lit. b) ustanawia obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii w Unii.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Wymóg zamknięcia lub zwrotu pomocy otrzymanej zgodnie z zaskarżoną decyzją przez kopalnie, które nie będąc konkurencyjne w 2011 r. staną się konkurencyjne w 2018 r. nie jest proporcjonalny w odniesieniu do celów zaskarżonej decyzji. Zatem zaskarżone w niniejszej skardze przepisy wykraczają znacznie poza to, co może być niezbędne dla zagwarantowania ochrony środowiska naturalnego w zakresie, w jakim nie przyczyniają się do zmniejszenia procentowego udziału energii wytwarzanej z węgla. Zaskarżone przepisy nie są również proporcjonalne dla osiągnięcia celów konkurencyjności przemysłu węglowego, gdyż (i) mogą skutkować zamknięciem w 2018 r. kopalń, które będą wtedy konkurencyjne, lecz zgodnie z zaskarżoną decyzją musiały zobowiązać się do zamknięcia, ponieważ w 2011 r. nie mogły utrzymać się bez udzielonej tą decyzją pomocy oraz (ii) nie sprzyjają utrzymaniu kopalń konkurencyjnych z punktu widzenia ochrony środowiska i bezpieczeństwa.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.

Skarżące twierdzą, że pewne aspekty zaskarżonej decyzji eliminując bezpieczeństwo dostaw jako cel podlegający ochronie nowych przepisów naruszają wspólnotową zasadę uzasadnionych oczekiwań.

4) Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia.

Zdaniem skarżących decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia dotyczącego przyjęcia środków, które stanowią odstępstwo od przepisów wcześniejszego rozporządzenia i od kontekstu prawnego, w jaki się ona wpisuje.